

Перехід від підтримки виробництва окремих видів продукції до прямої підтримки сільськогосподарських товаровиробників	• створення конкурентного середовища у сільськогосподарському виробництві, а також посилення екологічної безпеки за рахунок відмови від монокультури господарювання, що стимулюється виробничими субсидіями;
Розширення програм підтримки сільського розвитку, диверсифікації доходів у сільській місцевості	• за рахунок кооперації, поліпшення якості аграрної продукції та її маркетингу, дотримання базових стандартів захисту навколишнього середовища й утримання тварин, навчання новим технологіям, допомога молодим фермерам;
Перехід до політики „горизонтальної модуляції”	• збільшення бюджету на сільський розвиток і розширення екологічно безпечної діяльності за рахунок перерозподілу частини прямих платежів;
Виділення цільових субсидій на розвиток депресивних зон	• для підтримки життєвості регіонів, які характеризуються менш вигідними економічними і соціальними умовами для розвитку сільськогосподарського виробництва, або обмеження його на користь збереження навколишнього середовища;
Перехід до політики “перехресної відповідальності”	• запроваджується залежність виплати субсидій від дотримання базових екологічних вимог щодо стану сільськогосподарських угідь, умов гігієни та догляду за тваринами;
Запровадження цільової підтримки спеціальних заходів агроекологічного спрямування	• у процесі виробництва сільськогосподарської продукції: органічне сільське господарство; екстенсивне господарювання;
Екологічно доцільне заліснення та консервація сільськогосподарських земель	• залуження сільськогосподарських угідь; збереження сільських ландшафтів, пейзажів, зелених насаджень, заболочених ділянок, каналів, лісопосадок, флори і фауни.

**Рис. 4 Основні напрями сучасної САП ЄС (2014-2020 рр.)**

### **Література**

1. Клименко І. В. Спільна аграрна політика Європейського Союзу: можливості та виклики для України : аналіт. доп. / І. В. Клименко, М. Г. Бугрій, І. В. Ус. – К. : НІСД, 2011. – 19 с.
2. Основні пріоритети Спільної аграрної політики (САП) країн ЄС // Сайт інституту розвитку аграрних ринків : офіц. веб.-сайт. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.amdi.org.ua/home/amdi-news/21-news/300-the-main-priorities-of-the-common-agricultural-policy-cap-of-the-eu.ht>
3. Попова О.Л. Нові пріоритети Спільної аграрної політики ЄС на 2014-2020 роки: стратегічні орієнтири для розвитку агросфери України / О.Л. Попова // Економіка АПК. – 2013. – №12. – С. 89-96.



**Андрій Давидюк**

*Тернопільський національний економічний університет*

### **ОБҐРУНТУВАННЯ ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМКІВ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

Сучасні тенденції в народному господарстві визначаються перспективами інтеграції та глобалізації торгівлі, фінансів, інвестицій та інших ринках. Все це призводить до специфіки та особливостей зовнішньоекономічної діяльності, яка відіграє вирішальну роль в міжнародних інтеграційних процесах, створення умов для підвищення темпів соціально-економічного розвитку держави, регіону, окремих галузей і підприємств. Зовнішня торгівля є найбільш складною проблемою для

виробників в динамічних умовах ринкових відносин. Вступ України в лави СОТ вивів на перше місце проблеми розвитку господарств агропромислового комплексу, що потребує певного досконалого механізму регулювання зовнішньоекономічної діяльності підприємств сільськогосподарських виробництв на власному та світовому ринку.

Реалізація інноваційної моделі розвитку України передбачає необхідність ефективного використання різних форм інтеграції у глобальний ринок вітчизняних машинобудівних підприємств. Заходи щодо стимулювання експортної та оптимізації імпортової діяльності об'єктивно спрямовані на зниження собівартості продукції, підвищення її якості та конкурентоспроможності.

Використання стратегічного планування зовнішньоекономічної діяльності не лише пришвидшить вихід із кризи за рахунок збільшення обсягів збуту на зовнішніх ринках, але і дасть змогу посісти гідні конкурентні позиції за межами держави та підвищити імідж України серед світової економічної спільноти. Стратегічне планування зовнішньоекономічної діяльності підприємства необхідно здійснювати в межах національної зовнішньоекономічної політики та стратегії. Співпраця з державними інституціями інших країн світу забезпечить участь держави в міжнародних організаціях та об'єднаннях, що уможливить підвищення ефективності впровадження стратегії підприємства.

Необхідно в своїй роботі використовувати вдалий досвід розвинених країн щодо здійснення державної підтримки додаткового фінансування розвитку сільськогосподарської науки і впровадження нових технологій, підвищення конкурентоспроможності сільського господарства, підтримки дрібних виробників з урахуванням збільшення прямих виплат та встановлення цільових цін, отримання пільгової кредиту, механізмів формування страхування, вдосконалення фінансових інструментів державного регулювання. Необхідно залучати механізми фінансування НБУ, державні гарантії, лізингові програми, міжнародні фінансові інструменти, що сприятиме підвищенню конкурентоспроможності галузей сільського господарства, покращення стану навколишнього середовища, удосконалення якості життя.

Підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції залежить від вдосконалення зовнішньоекономічної діяльності шляхом впровадження міжнародних стандартів якості, які будуть сприяти притоку іноземних інвестицій.

Стратегія розвитку аграрного сектора України на 2020 рік, визначає пріоритетні напрямки практики з метою ефективного використання потенціалу аграрного сектора, що забезпечує вирішення найважливіших проблем зовнішньоекономічної діяльності на сільськогосподарських підприємствах держави. Це забезпечує стабільність і конкурентоспроможність експортно-орієнтованого стану на внутрішньому і зовнішньому ринках, що дасть потужний імпульс інвестиційної, технологічної та соціальної реабілітації в Україні.

### *Література*

1. Гринчуцький В. І. Економіка підприємства: навч. посіб. / В. І. Гринчуцький, Є. Г. Карапетян, Б. В. Погірчук. – К. : Центр учб. л-ри, 2010. – 304 с.
2. Дроздова Г.М. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності підприємства : підручник / Дроздова Г.М. – К. : КНЕУ, 2010. – 287 с.
3. Енергетичний менеджмент: Підручник / Ю.В. Дзядикевич, Р.Б. Гевко, М.В. Буряк, Р.І. Розум // Тернопіль: Підручники і посібники, 2014. – 336 с.
4. Ковальчук С.В. Проблеми маркетингового менеджменту в сучасних умовах господарювання / С.В. Ковальчук, А.С. Бура // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – Хмельницький, 2014. – № 4. Т. 3. – С. 290–294.